

[Rager.]

dette viste sig at støde paa, hvad jeg vil kalde juridiske Betæneligheder, idet det, som nævnt, dels skulde forhindres ved den grundlovmæssigt sikrede Næringsfrihed og dels ved Næringsloven. Og hvis man vil henvide til, at visse Narkotika, Medicinvarer og Vaaben kun maa sælges af et begrænset Antal Personer, saa vil dette, saa vidt jeg har forstaaet, ikke have afgørende Betydning for de Herrer Juristers Bedømmelse af det Spørgsmaal, der her foreligger.

Jeg synes i og for sig, det er et beklageligt Resultat, vi er kommet til, for jeg har paa Fornemmelsen, at efterhaanden som vi drøftede Spørgsmaalet igennem, blev flere og flere af Udvalgets Medlemmer interesserede, og jeg har egentlig ogsaa paa Fornemmelsen, at Ministeren i hvert Fald ikke stillede sig afvisende. Det er naturligvis kedeligt, hvis rent juridiske Betragtninger lægger sig hindrende i Vejen for Opnaaelse af noget, som man ellers maatte anse for tilstræbelsesværdigt, men der har jo ikke været andet at gøre i Øjeblikket, i hvert Fald som Sagen har udviklet sig, end at akkviescere ved den Tilstand, vi har, og saa haabe, at man ved anden Lejlighed kan faa Anledning til at tage fat paa Spørgsmaalet. Der er ikke Tvivl om, at en Del af det Materiel, der er i Orden, og som, rigtigt opsat, ikke frembyder nogen Fare hverken for Liv eller Helbred, undertiden, som Forholdene nu er, kommer ud og, opsat paa forkert Maade, medfører Ulykker. Det er selvfølgelig et Forhold, som man, naar man er kendt med det, maa pege paa og ved de Lejligheder, der gives, forsøge at faa ændret.

Der er et Ændringsforslag, som jeg i høj Grad beklager, at det ikke har været muligt at opnaa Enighed om, et Ændringsforslag, der kort og godt sagde, at § 11, 2det Stykke, udgik. I § 11, 2det Stykke, staar der — jeg anmoder om Formandens Tilladelse til et Citat paa halvanden Linie — :

„Endvidere ophæves § 5, Stk. 1, 1ste og 4de Punktum, i Lov Nr. 169 af 11. Maj 1935 om elektriske Stærkstrømsanlæg.“

Jeg gjorde Bemærkninger herom allerede ved første Behandling, og jeg vil ikke undlade at gentage dem i Dag; selv om jeg er klar over, at der ikke sker nogen Ændring paa dette Punkt, vil jeg ikke staa som medskyldig i de eventuelle Følger, dette kan faa. Hvad er det for Punkter i Stærkstrømsloven, der ophæves? Ja, det er altsaa 1ste og 4de Punktum i § 5, Stk. 1,

der siger, at de, der har bestaaet Prøven, har Ret til at paatage sig elektriske Installationer overalt i Landet. Naar nu en Mand som Installatør ønsker at se, hvad han har Ret til, køber den sidste Udgave af Stærkstrømsloven og spørger: Er der foretaget nogen Ændringer, siden denne Lov kom? — og den, der forhandler Loven, siger nej og giver ham Loven, saa maa han have Lov til at gaa ud fra, at det, der staar der, er rigtigt. Men hvis der havde været en Ændring medtaget, som egentlig hører under Ministeriet for offentlige Arbejder, saa havde han jo faaet den udleveret samtidig. Jeg forstaar — har i hvert Fald altid i Praksis set det saaledes —, at naar man i det daglige Liv har skullet bruge Love om et eller andet, saa rekvirerer man Lov Nummer det og det, som hører under det og det Ministerium, og saa faar man de og de Love, der maatte være udkommet. Men man søger aldrig efter et andet Ministeriums Love. Derfor er jeg ked af, at der er denne efter min Mening Uorden i Lovgivningen. Det kan godt være, det er en formel Betragtning. Undertiden er vi Ikke-Jurister tilbøjelige til at blive lidt juridiske paa det formelle Omraade, men det er maaske, fordi vi mere har Anledning til i Praksis at snuble over det, som Jurister overser.

Jeg har ønsket at fremsætte disse Bemærkninger angaaende dette ene Punkt, som jeg altsaa indrømmer jeg meget gerne havde set ændret, idet jeg dog paa den anden Side, naar det volder større Vanskelighed, maa anse det for vigtigere at faa Loven igennem end at spille længere Tid paa det.

Udvalget har modtaget en Deputation fra Foreningerne af Elektricitetsværksbestyrere paa Landet, der har afleveret en Henvendelse til Udvalget. Jeg tror ikke, de paagældende Bestyrere paa nogen Maade kan faa ændret den Stilling, de har i Dag, paa Grund af den Lov, der her er Tale om. Den Lov, vi her beskæftiger os med, omhandler Udførelsen af Arbejde ved Installationer; den siger, hvem der maa udføre saadant Arbejde, og den giver desuden i § 10 Indenrigsministeren en Dispensationsmyndighed, der er tænkt at skulle anvendes til at opretholde den i Dag gældende Tilstand for Enkeltpersoner. Den Elektricitetsværksbestyrer, der i Dag maa udføre Installationsarbejde, maa uanset Vedtagelsen af denne Lov ogsaa kunne fortsætte dermed; den Elektricitetsværksbestyrer, der i Dag ikke har Ret til at udføre Installationsarbejde, og som ikke er i Besiddelse af nogen